

OBSAH

TEMA

technika | ekonomika | marketing | aktuality

vydává: Okresní hospodářská komora Most,
Višňová 666, 434 01 Most, tel.: 417 637 404,
email: imp@ohk-most.cz, www.ohk-most.cz

IČ: 48290661

Redakční rada:

vedoucí redakce: Ing. Lenka Povářová

předseda redakční rady: Ing. Jiřina Pečnerová

členové: Ing. Jiří Vích, MBA, Monika Rosová

sazba a tisk: TISKÁRNA K&B s. r. o., čtvrtletník

náklad: 2 500 výtisků, povolení MK ČR E 16676

Distribucí zajišťuje A.L.L. production, spol. s r.o.

Neoznačené fotografie: úřad OHK Most

Celé znění redakčně zkrácených článků
naleznete na webových stránkách OHK Most
– www.ohk-most.cz

Editorial, JoJo 3

Obsah, JoJo 4

Virtuální „týden“ s hejtmanem 6–11

Načrtnuto... od Lucie Bartoš 13

I obnovitelné zdroje mají své, do zelené pošetlosti se nehodící, technické limity 14–15

Klima v kultuře nehodno ignorovat 18–19

Dvacet let ROTARY klubu Most 20–21

Dobré klima tvoří i výrobky a infrastruktura 22–23

Komu zvoní hrana? Zvoní nám!? 26–33

Demokracie a její vnitřní konflikty 34–35

Téma „TEMA“ podle Jochmana

– Podnikatelské klima aneb prostředí pro podnikání v ČR 36–37

Politika ochrany klimatu - Dobře míněno, není vždy dobře uděláno 38

Špatná a zanedbávaná doprava příznivému klimatu ve společnosti nesvědčí 39

Info úřadu 40–41

DOT – Greenpeace a Al Capone 42–43

KHK ÚK – Klima v podnikatelském prostředí – má k optimálnímu stavu daleko 44

Drzý smajlík 45

Otázka na závěr 46

OHK Most neručí za obsah článku. Pokud není příspěvek označen jako stanovisko OHK Most, vydaný článek není stanoviskem HK ČR.

Co se do TEMA nevešlo naleznete na webových stránkách OHK Most – www.ohk-most.cz

Dokončení ze 3. strany

Současný problém má dvě strany, snad jako každá mince. Nedovedu si představit třeba korunu, která by měla víc stran než ony dvě, ale mczná, že v našem případě se najde i ta třetí strana. Na tu první stranu „uhlíkové energetiky“, patří fosilní paliva (v jakémkoli provedení, od lignitu po ropu), tedy zdroje neobnovitelné a vyčerpateľné. Což řadě lidských generací nevadilo, protože jedno i druhé leželo kdesi zahrabané „v zemi“, leželo bez užitku – tak sem s tím. **Druhou stranou** jsou tzv. obnovitelné zdroje. Ačkoliv mám nejraději z nich „větrnou energii“, tu beze zbytkovou a bezsurvínovou, tak nemám nic proti využívání biomasy. Ve skutečnosti tedy nic proti fixaci slunečního záření, energie, která i bez našeho přičinění je nám dnes a denně k dispozici – a dokonce nikdo za ni nic nechce. Uměli to dokonce i ti fosilní předchůdci dnešních rostlin, kteří fixovanou energii uložili do svých sedimentů, a na nás je, abychom je z nich zase ždímalí. Sami od sebe jako lidstvo chytat sluneční energii ještě moc neumíme (já vím, solární „elektrárny“...), ale už hezkých pár set milionů let to umějí zelené rostliny. Dokonce přitom dokážou vstoupit i do oné uhlíkové energetiky tím, že svá těla budují lapáním CO₂ z ovzduší, čerpáním vody z půdy a přizívováním se na zmíněné sluneční energii. Odborně se tomu říká fotosyntéza, za našich mladších studentských let taky asimilace. V dobách pračlověka Janečka se lidstvo spokojilo s tím, že sklízelo, co nezase. Pak přišla „neolitická revoluce“ a člověk (tvor od přírody líný) se už dál nechtěl plahočit a sbírat a lovit, ale usadil se, vyklučil kus (pra)lesa, a začal kytky, které by mu posloužily k obživě, záměrně pěstovat. Od mladší doby kamenné se tento princip nezměnil.

Jen současnost zelené rostliny využívá nejen k „výrobě“ potravin, ale i energie. I výroba chleba (via výsev žita – sklizeň – výmlat – mlyn – mouka s mlynářovou prací – pekař) je přitom jen trošinku zmodernizovaný způsob výroby placek v neolitu. Do toho přišli koumesové, kteří zjistili, že na poli se dají pěstovat kytky nejen na výrobu chleba (koláčů, cukru, škrobu etc.etc.), ale že by se ten fixovaný uhlík z z přebytku CO₂ mohl využít a uvolnit zase pro ohřátí v zimě, rozsvícení žárovek...opět etc.etc. Nic proti tomu. Nejsme bohužel sdostatek poučen o tom, do jaké míry to je efektivní, nicméně to funguje. Rostliny (a nejen jedna někdejší politička) produkují biomasu – a tu umíme podle prastarých zákonů o zachování hmoty a energie využít. To je ta druhá strana mince, strana současná. – a svým způsobem, nic proti tomu.

Pak přijde ke slovu **třetí strana** mince. Pro získání biomasy (zachyceného CO₂ a sluneční energie) se využívají rozmanité, nejlépe rychle rostoucí rostliny. Mohou se dozajista použít třeba vrby a topoly (topolová mánie tu byla v 50. a 60. letech 20. století), ale při moderní technologii jsou po ruce zejména dvě jednoleté plodiny: řepka vytvářející energeticky nabitá semena a kukuřice, která dokáže dorůst do výšky třeba dvou metrů během sotva 5 měsíců. Navíc se dá usušit nastojato, a pak je jako palivová biomasa k nezaplacení. Jenomže: řepka i kukuřice jsou plodiny pěstované tzv. širokořádkově. Hustá pšeničná pole zachytily kdekjaký lůj, okopaniny, řepa i brambory, nepustily do vodotečí ani kapku přivalového deště. To, bohužel, širokořádkové plodiny neumějí, a tak, zejména, pokud „hospodáři“ raději vysévají po spádnicí (bezpečněji se jezdí) a pak stačí jedna bouřka a nejméně centimetr ornice je z širokořádkového pole ten tam. Tedy

spíš v nejbližší vodoteči a jejich sedimentech. Pro další zemědělskou činnost je tak jako tak ztracený. Obávám se, že se ještě nikdo nepokusil hodnotu takto splavené půdy vyčíslit a srovnat s pozitivy pěstování biomasy. K jiným negativům patří i to, že na jedné straně kukuřičná pole přispívají k nežádoucímu šíření černé zvěře (divokých prasat), a na druhé straně řepková pole nesvědčí polní zvěři; to víte, brukvovitě rostliny nadýmají. K negativům třeba připočít i vliv na krajinný ráz: Například na Vysočině, v regionu bramborářském, jsem v minulých letech napočítal brambořiště na prstech jedné ruky, ale na kukuřičná a řepková lány mně nestačily ani nohy...

Doslova „za bukem“ tu je vaše věta... *Zda si ten náš bohatý a z pohodlný svět může dovolit spalovat tomu chudému přímě, nebo potenciální potraviny.* Jako energetický a komerční, ekonomický laik si nedovedu představit, že bychom tedy místo řepky a kukuřice pěstovali třeba pšenici – a tu dodávali např. Somálcům. Ergo: Nemyslím, že tomu chudému spalujeme potraviny. To spíš platilo v té shora uvedené písničce Osvobozeného divadla. Kukuřičná ani řepková pole se mi v naší krajině nelíbí – i když kombinace žlutě kvetoucí řepky s modrou oblohou je úžasná! Nicméně si myslím, že nám asi v budoucnu – a nemusí být daleké – toho mnoho pro získání energie nezbyvá. Jádro, vitr (ten ale taky souvisí se sluneční energií) a biomasa. Je na technících, aby vymysleli efektivnější či spíš efektivnější využití všech uvedených zdrojů. Já jako člověk a biolog jim v tom překážet nebudu a věřím v jejich schopnosti, jakož i v techniku vůbec...

RNDr. Václav Větvíčka